

[Steen Folke]

lægges strategidebatter osv. Jeg er klar over, at det ikke er den form for såkaldt konfliktforskning, som forslagsstillerne tænker på, men dette være blot sagt for at gøre opmærksom på, at det er ikke alt, hvad der kalder sig freds- og konfliktforskning, som jeg i hvert fald mener der er grund til at ønske sig mere af.

Men ingen tvivl om, at der er behov for freds- og konfliktforskning f. eks. af den slags, som finder sted ved IPRIO-instituttet i Oslo og SIPRI i Stockholm, og spørgsmålet er så, hvordan vi får mere af den slags også i Danmark; jeg er fuldstændig enig i, at der kan være behov for det. Man kan måske nok diskutere, om nedsættelse af sådan et konfliktforskningsråd, et freds- og konfliktforskningsråd, er det rigtige. Nu fremgår det af sammenhængen, at dette råd skal kanalisere en hel del økonomiske midler til dem, der skal forske, hvad enten der er tale om egentlig universitær forskning, eller der er tale om mere uofficielle private initiativer. Det afgørende er ikke mindst, at disse midler faktisk bliver tilvejebragt, men forslaget drejer sig jo ikke så meget om, hvor de skal komme fra, eller hvor mange der skal være tale om, og sådan noget.

Jeg synes også, der kan være nogle problemer ved nedsættelse af et råd som det, der er foreslået, og jeg tænker her på rådets sammensætning. Det er ikke for mig oplagt, at der i et sådant råd skal sidde repræsentanter for samtlige i finansudvalget repræsenterede partier. Hvorfor skal der det? Skal vi have en politisk styring på samme måde som styringen i Danmarks Radio, altså i radiatorådet? Jeg synes ikke, den form for styring, som radiatorådet lægger op til, i og for sig er særlig ønskværdig på dette område. Hvorfor skal der egentlig sidde alle de partipolitikere i sådan et råd? Man kunne også sætte nogle spørgsmålstegn ved sammensætningen i øvrigt, men o.k., det er muligt, at et sådant råd er en god idé. Jeg tror altså ikke, det helt skal have den foreslåede sammensætning, hvis det i givet fald skal oprettes.

Men VS er, som det forhåbentlig fremgår af disse bemærkninger, positive over for hensigterne i forslaget. Vi er enige i, at det er værd at styrke denne freds- og konfliktforskning, men ikke helt enige i alle SFs bemærkninger om, hvad man især skal lægge vægt på. Vi synes f. eks., der er en underpriorite-

ring af de egentlige samfundsmæssige årsager til krigene og konflikterne, altså til det grundlæggende spørgsmål om de samfundsøkonomiske systemer. Der er vældig megen opmærksomhed omkring mere individuelle psykologiske og gruppepsykologiske faktorer. Det hører også med, men vi ville måske nok lægge større vægt på det samfundsøkonomiske grundlag for de konflikter og krige, som finder sted. Det er imidlertid et spørgsmål om bemærkningernes udformning og ikke en indvending mod selve hovedsigtet i forslaget, som vi altså kan tilslutte os.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne medgive socialistisk folkeparti, at det foreliggende forslag har det positive formål at hindre vold, aggression og krig i verden. Et sådant positivt formål bør selvfølgelig have al mulig støtte, også forskningens, og som nævnt tidligere er det jo også sådan, at man i Danmark netop forsker på dette område. Men går man nærmere ind i forslaget og navnlig bemærkningerne, er det, som om det gode formål bliver indsnævret i nogle partimæssige målsætninger. F. eks. står der i bemærkningerne følgende:

»Fra forsvarets side ser vi i højere grad end tidligere en lyst til gennem skrift og tale at påvirke befolkningen med dets synspunkter, og af den grund ville det være naturligt, at man fra anden side via en forskning i freds- og konflikt-området fik et kvalitativt diskussionsgrundlag.«

Denne partimæssige indsnævring synes jeg man kan se også i sammensætningen af de organisationer, der skal være med.

Endelig vil jeg understrege de bemærkninger, som før blev trukket frem af fru Eva Møller, hvoraf jeg kun skal citere slutningen: det må være et mål for forskningen at bestemme Danmarks rolle i sikkerhedspolitikken. Vi føler, at forskningen dermed er sat ind i en målsætning, som vi ikke kan dele, og på den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Alfred Hansen (DR):

Bedre end at bekæmpe krige er at fjerne årsagerne til krigene, og man kan da have et spinkelt håb om, at øget forskning i fred og konflikter og årsagerne til, at konflikter opstår, vil kunne formindske risikoen for krige